

opusdei.org

Dopis od preláta (srpen 2011)

Prelát připomíná ve svém dopise, který píše v Africe, požadavek být a uskutečňovat Opus Dei s osobní věrností. Také prosí o modlitby za ovoce Světového dne mladých v Madridu.

13.08.2011

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny!

Až obdržíte tento dopis, budu už několik dní v Kinshase, hlavním

městě Konga. O několik týdnů dříve, 7. – 12. července, jsem navštívil Pobřeží slonoviny. Jak v Abidjanu, tak v Yamoussoukro jsem měl besedy s vašimi sestrami i bratry a s řadou dalších lidí, kteří se podílejí na apoštolské činnosti Opus Dei. Ve všech těchto místech jsem s radostí pozoroval růst apoštolské práce, kterou s pomocí mnoha lidí rozvíjejí věřící Prelatury. Děkujeme neustále Bohu za milosti, které nám posílá na přímluvu Panny Marie, a také prostřednictvím přímluv sv. Josemaríi, k němuž se bez přestání obracíme. Měl-li zde na zemi každého z nás v srdci, o kolik efektivněji a intenzivněji nám nyní nadále pomáhá z nebe.

Také se utíkám k nejdražšímu Donu Álvarovi, který v roce 1980 rozhodl o započetí trvalé apoštolské práce v těchto dvou zemích. Modlitbou a obětí, tichou a vytrvalou prací (jako všude), zapustilo Dílo kořeny v těchto

afrických krajinách. Kolik podniků se pro slávu Boží a službu církvi během prvních třiceti let zrodilo v těchto dvou národech! Vzdávejme Nejsvětější Trojici, trvám na tom, neustálou děkovnou modlitbu.

Žádám vás, abyste i nadále odevšad přispívali k apoštolské expanzi, tak jak to náš Otec dělal po celý život, až do svého posledního dne na zemi.

Modleme se za místa, kde činnost Díla začala již před časem, za místa, kde právě začínáme, aniž bychom zapomínali na další země, do nichž chceme, společně s Kristovým učením, přinést kvas ducha Opus Dei: nyní do Srí Lanky. Ptám se každého z vás: mohou se skutečně spolehnout na vaši modlitbu?

Modlíte se za lidi, s nimiž přicházíte do styku? Jaká malá umrtvování, nebo ne tak malá, přinášíte?

Nezapomeňte na to, co nám řekl sv.

Josemaría: ***Je nemožné milovat lidstvo odjinud než z Kříže.***[1]

Svěřme tyto touhy po apoštolském růstu, jak v naší vlastní zemi, tak na celém světě, Nejsladšímu a Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Jako každý rok od okamžiku, kdy náš Otec 15. srpna 1951 zasvětil Dílo Panně Marii, obnovíme i letos toto zasvěcení na svátek jejího Nanebevzetí. Tento rok vás vyzývám, abyste se kromě vzývání její ochrany a péče o Opus Dei a každého z nás spojili s mou vděčností nebi za tyto cesty. Prosme také za duchovní plody Světového dne mládeže, který se bude konat v Madridu v druhé polovině tohoto měsíce za účasti tisíců mladých lidí z celého světa.

Sedmý den tohoto měsíce oslavíme osmdesáté výročí Božího zásahu do duše našeho Otce, který posílil jeho přesvědčení, že musí zintenzivnit svou modlitbu - jedinou zbraň, na kterou se mohl spolehnout – při šíření a zajišťování cesty, která začala 2. října 1928, a který dodal nový

impuls tomuto konkrétnímu a svatému poslání v srdci církve. Velmi dobře známe tuto událost, která se odehrála onoho 7. srpna 1931. Tato slova našeho zakladatele stojí za opětné zvážení, neboť nás naplňují důvěrou a posilují naši věrnost Božím plánům pro Opus Dei. Prosme Ducha svatého, aby nám pomohl hlouběji proniknout do této události života sv. Josemaríi, jež je vždy aktuální a musí v každém z nás nacházet osobní odezvu.

V onen den slavili v Madridu svátek Proměnění Páně. Náš zakladatel se do hlavního města přesunul o několik let dříve, aby pracoval na doktorátu z práv. Zaznamenává: ***Při modlitbě za mé úmysly při mši svaté jsem pocítil vnitřní změnu, kterou ve mně Bůh vykonal v těchto letech pobytu v ,ex-Court‘. A tato změna nastala mně navzdory; dalo by se říci, že bez mého přispění.***^[2]

Zaznamenal tak změnu, kterou Bůh konal v jeho duši, zejména od 2. října 1928. K tomuto poznání došel v průběhu slavení eucharistie, když *in persona Christi* zpřítomňoval Nejsvětější oběť na Kříži. Náš zakladatel nám vždy zdůrazňoval, že mše svatá je ***středem a kořenem duchovního života křesťana.***^[3] Je kořenem, z něhož čerpá výživu celý náš život, centrální bod našich myšlenek, slov a skutků. Každodenní péče o slavení či účast na oltářní oběti je nezbytnou podmínkou působení Utěšitele, který chce, abychom se neustále zlepšovali a více se podobali Ježíši Kristu; abychom byli dobrými nástroji.

Sv. Josemaría řekl, že jeho vnitřní změna přišla zásahem Božím: ***mně navzdory; dalo by se říci, že bez mého přispění.*** Zároveň víme, že před založením Díla vyvíjel velké úsilí, aby spolupracoval s působením Ducha svatého. Jeho neustálé

modlitby - ***Domine, ut videam!***
Domina, ut sit! - v letech
předcházejících 2. říjnu 1928 jsou
názornou ukázkou této skutečnosti.
Pokusme se jej napodobovat tím, že
budeme přicházet k Nejsvětější oběti
s postojem naslouchání Božímu
slovu, a budeme se snažit poznat, co
nám náš Pán chce ukázat jak ve
čteních, tak v dalších modlitbách mše
svaté. Posilujeme svou osobní
modlitbu a Boží přítomnost těmito
texty, jichž náš Pán využívá k
zapálení jeho Lásky v našich duších?
Usilujeme, aby byl náš duchovní
život veden ‚poznamenán‘ církevní
liturgií?

***Myslím, že jsem tehdy obnovil své
rozhodnutí věnovat celý svůj život
plnění vůle Boží: Božího Díla,***
pokračoval náš Otec. A poté v
závorkách dodal: ***Rozhodnutí, které
nyní opět obnovuji celou svou duší.***
[4] Často čiňme to stejné, s upřímnou
touhou být věrnými Bohu a církvi,

zejména když se okolnosti stávají nepříznivými: v nemoci, v protivenstvích, v překážkách, v okamžicích vyprahlosti a vnitřních nesnázích... Pokud takto budeme jednat, Bůh nám poskytne světlo a sílu, abychom v každém okamžiku plnili jeho nejmilejší vůli.

Po proměnění hostie, když náš zakladatel pozvedal svatou hostii k uctívání lidu, přišla mu na mysl slova Písma ve znění Vulgáty, která se používala v tehdejší liturgii: *si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*, [5] když budu pozvednut, všechny přitáhnu k sobě. Jak poznamenal sv. Josemaría, když poprvé zaslechl tato bezzvučná Boží slova, bál se. Tato reakce odpovídala duši, která při pocítění úžasné blízkosti našeho třikrát svatého Boha zakusila velký zmátek vědoma si své vlastní slabosti, zatímco zároveň prožívala hluboký vnitřní mír. Takto

to vyjádřil náš zakladatel: ***Obvykle pociťuji před nadpřirozenem strach. Poté přichází ono , Neboj se, to jsem Já.‘ A pochopil jsem, že budou Boží muži a ženy, kteří pozvednou Kříž s Kristovým učením na vrchol všech lidských aktivit... A viděl jsem vítězství našeho Pána, jak k sobě vše přitahuje. [6]***

V této hluboce nadpřirozené zkušenosti, které Bůh sv. Josemaríovi udělil, aby jej osvítil a posílil, jsme byli přítomni vy i já, každý z nás, kdo se v průběhu let stal součástí Díla. Většina z nás se ještě nenarodila, ale už jsme měli místo v srdci našeho milovaného Otce. Aniž by se s námi setkal, už se za nás modlil a počítal s námi, kdo budeme povoláni *být a dělat* Opus Dei v jednadvacátém století. To nás zavazuje být ještě těsněji se sv. Josemaríou spojeni, ztotožňovat se s jeho životem, neboť,

jak nám řekl, my jsme byli důvodem jeho vlastního života.

Dcery a synové moji, když trvám na tom, že Dílo je ve vašich rukou, nejsou to pouhé zbožné úvahy.

Uvažujme každý den nad tím, že nyní je řada na nás, abychom plnili tento úkol, který nebe chce, aby byl konán se stejným duchem a odevzdaností, s jakým jej plnil náš Otec. V tomto se můžeme spolehnout na veškerou Boží pomoc. Svědčí o tom slova sv. Tomáše Akvinského: „Když si Bůh vyvolí osoby pro nějaký zvláštní úkol, připravuje je a umožňuje jim jej vykonat, jak čteme v 2 Kor 3:6: ‚Bůh, který nás uschoпил být šířiteli nové smlouvy.‘“[7]

Kromě toho disponujeme tolika spisy našeho Otce, v nichž zjevil duchovní poklady, které mu Bůh svěřil. ***Ačkoli se cítím být bez ctností a znalostí,*** píše nám ve svých ‚Soukromých poznámkách‘, ***chtěl bych psát***

horoucí knihy - knihy, které by oběhly svět jako horoucí plameny a zapálily lidi svým světlem a teplem, proměňujícíce jejich srdce ve žhavé uhlíky, které by byly Ježíšovi nabídnuty jako rubíny pro jeho královskou korunu. [8] Tato jeho

touha se stala skutečností, neboť miliony lidí na celém světě nyní nacházejí potravu v textech, které pocházejí z jeho kázání a jeho pera. Hlubší pronikání do jejich významu, jejich uvádění ve známost a šíření v každém jazyce, je velmi účinným apoštolským nástrojem, který umožňuje, aby se poselství sv. Josemaríi a apoštolská práce Opus Dei šířilo k dobru stále více a více duším: jako vlny vzniklé kamenem padnoucím do jezera,[9] dosahující netušených břehů.

Ve svém poselství k 26. Světovému dni mládeže (k účasti na němž jsem byl pozván), hovoří papež o mottu navrženému pro toto setkání: *V*

Kristu zapustíte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.

[10] Účast na těchto aktivitách umožní mnoha lidem jedinečné setkání s Kristem, s nímž možná dosud nemají zkušenost; nebo alespoň možnost poznat jej lépe, osobně se s ním spřátelit. Snažme se, aby se nejednalo o pouhý dočasný záblesk světla, které na chvíli zazáří a poté vyhasne. Je proto velmi důležité, abychom se my i oni snažili, aby se duchovní zkušenost těchto dní stala trvalou. Čiňme vše pro to, abychom pomáhali účastníkům tohoto sektání dojít k praktickým závěrům a osobním předsevzetím v růstu v jejich křesťanském životě.

Setkání s Božím Synem dává novou energii celé naší existenci, [11] řekl Svatý otec. Díky své vděčnosti si mnoho mladých lidí položí otázku o směru svého života. To jsou otázky, které si mladí lidé dříve nebo později často kladou, možná aniž by si uvědomovali, co ve skutečnosti

znamenaají. Neboť za otázkami vztahujícími se k budoucnosti - zpočátku možná omezenými na volbu povolání, hledání zaměstnání, založení vlastní rodiny - je něco mnohem hlubšího: Jaký smysl má můj život? Jak jej mohu učinit plodným?

Když uvažuji nad tím, že tyto dny se budou odehrávat ve městě, kde Boží prozřetelnost chtěla, aby se zrodilo Opus Dei, přichází mi na mysl poznámka, kterou při různých příležitostech pronesl sv. Josemaría. S vděčností Bohu odkazoval na apoštolské povolání Šavla z Tarsu: ***V Madridu mi, stejně jako Pavlovi v Damašku, ale v menším měřítku, spadly šupiny z očí. V Madridu jsem dostal svůj úkol***, [12] napsal v roce 1965. Prosím Boha, aby tyto události, předsedané papežem, vedly mnoho mladých lidí k prožití svého *vlastního Damašku*. Aby se jejich oči otevřely Božímu světlu, aby viděli

povolání, k němuž je Ježíš volá, a pevně se rozhodli jej následovat. To bude nejlepší odpověď na naději církve, která potřebuje mnoho žen a mužů pevně odevzdaných našemu Pánu. **Být postaven na Ježíši Kristu,** vysvětluje Benedikt XVI., **znamená kladně odpovědět na Boží volání, důvěřovat mu a uvádět jeho slovo v život.** [13] A obracejíce se zvláště na mladé lidi, dodal několik slov, která jsou užitečná pro všechny: **Milí přátelé, stavějte svůj vlastní dům na skále, právě jako ten člověk, který „kopal do hloubky“ (srov. Lk 06:47). Snažte se každý den jednat podle Kristova slova. Naslouchejte mu jako skutečnému příteli, se kterým můžete sdílet svou cestu životem.** [14]

Vracím se k tomu, co jsem zmínil výše: k potřebě dát v každodenním životě kontinuitu odhalení, k nimž v těchto dnech díky Boží milosti dojde mnoho vašich přátel a

známých. Svatý otec pro ně vytyčil cestu: **Vstupte do osobního rozhovoru s Ježíšem Kristem a rozvíjejte ho ve víře. Poznejte ho lépe četbou evangelií a katechismu katolické církve. Povídejte si s ním v modlitbě a skládejte v něj svou důvěru.** [15] Ukažme jim v našich osobních rozhovorech potřebu častého přistupování ke svátostem - zpovědi, eucharistii – pramenů nadpřirozeného života Božích dětí. Stejně tak se musí naučit posvěcovat své studium a práci a mít apoštolskou starost o druhé, protože přivádění jiných ke Kristu je jednou z nejlepších cest, jak sám být věrný Pánu. Slovy papeže jim řekněte, že **Kristus není poklad pouze pro nás; je naším nejcennějším pokladem, který máme sdílet s ostatními.** [16]

Končím výzvou, abyste se s blížícím se svátkem Nanebevzetí Panny Marie zamysleli nad slovy, jimiž sv. Josemaría zakončil svou homilii na

tuto slavnost Panny Marie: ***Cor
Mariae Dulcissimum, iter para
tutum; nejsladší srdce Mariino,
dej nám sílu a bezpečí na naší
pozemské pouti, ty sama buď naší
cestou, protože ty znáš nejlepší a
nejkratší cestu, která skrze tvou
lásku vede k lásce Ježíše Krista.***

[17] K této prosbě můžeme přidat
slova našeho milovaného Dona
Álvara: *iter para et serva tutum!*

S láskou Vám žehná,

Váš Otec

+ Javier

Kinshasa, 1. srpna 2011

[1] Sv. Josemaría, *Poznámky z
rozjímání*, 2. října 1971.

[2] Sv. Josemaría, *Soukromé
poznámky*, č. 217 (7. srpna 1931).
Srov. Andrés Vázquez de Prada,
Zakladatel Opus Dei, díl. I, s. 287-288.

[3] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 87.

[4] Sv. Josemaría, *Soukromé poznámky*, č. 217 (7. srpna 1931).
Srov. Vázquez de Prada, *ibid.*

[5] *Jan* 12:32 (Vulgáta).

[6] Sv. Josemaría, *Soukromé poznámky*, č. 217 (7. srpna 1931).
Srov. Vázquez de Prada, *op. cit.*, s. 288.

[7] Sv. Tomáš Akvinský, *Teologická Suma* III, q. 27, a. 4.

[8] Sv. Josemaría, *Soukromé poznámky*, č. 217 (7. srpna 1931).
Srov. Vázquez de Prada, *ibid.*

[9] Srov. Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 831.

[10] Srov. *Kol* 2:7.

[11] Benedikt XVI, *Poselství pro 26. Světové setkání mládeže 2011*, 6. srpna 2010.

[12] Sv. Josemaría, *Dopis*, 2. října 1965.

[13] Benedikt XVI, Poselství pro 26. Světové setkání mládeže 2011, 6. srpna 2010.

[14] *Ibid.*

[15] *Ibid.*

[16] *Ibid.*

[17] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 178.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-
od-prelata-srpen-2011/](https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-srpen-2011/) (28.02.2026)